

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Σάββατον, 30 Ιανουαρίου.

Ἡ ἀπὸ τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος ἀρξαμένη ὑψώσις τῶν χρεωγράφων ἐξηκολούθησε καὶ κατὰ τὴν ἡδὴ λήγουσαν, ζωηροτέρα μὲν κατὰ τὰς πρώτας, ἀδρανεστέρα δὲ κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας, καθ' ἃς ἐπεκράτησε στασιμότης τῶν τιμῶν, φυσικὴ οὖσα συνέπεια τῆς ἐντὸς δεκαπενθημερίας γενομένης ἀνατιμῆσεως. Ἡ ἐκ τοῦ ὑψώμου κερδοσκοπία δὲν εἶναι δυνατόν νὰ προχωρῇ ἀδιακόπως καὶ ἄνευ σταθμῶν πρὸς ἀνάληψιν νέων δυνάμεων. Ὁ οὕτω γενομένος ὑψώμος θεωρεῖται ἀσφαλέστερος ἅμα καὶ διαρκέστερος, ἐνῷ ὁ μετὰ βίας καὶ δι' ἀλμάτων εἶναι πάντοτε ἐπικίνδυνος, καὶ ὑπόκειται εἰς ὀλισθήματα. Εἰς τῶν μεγάλων κερδοσκοπῶν ἐν Παρίσις παρωμοίαζε τὸν ὑψώμον πρὸς γενναῖον ὁδοιπόρον ἀνερχόμενον μετὰ κόπου ὑψηλὸν τι ὄρος, καὶ ἀναγκαζόμενον νὰ ἴσταιται ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν, ὅπως ἀναλαμβάνῃ τὰς δυνάμεις του, τὸν δὲ ἐκπεσόν πρὸς μεγάλῃν σφαῖραν κυλισμένην ἀκατασχέτως ἀπὸ τοῦ ὑψους μέχρι οὗ σταματήσῃ εἰς τὴν ἐπίπεδον ἡμραν τῆς κατωφρεσίας, ἂν μὴ ἐν τῷ μεταξύ ἄλλη τις ἀντίθετος δύναμις ἀναστῇ τὴν ὁρμὴν αὐτῆς.

Ἐπαναλαμβάνομεν λοιπὸν ὅτι ἡ κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος ταύτης ἐπελθούσα στασιμότης εἶναι φυσικὴ καὶ ἀναπόφευκτος συνέπεια τοῦ γενομένου ὑψώμου, ὁ ὁποῖος καὶ συνεχῆς ἦτο καὶ σπουδαῖος. Διότι ἐνῷ κατὰ τὴν προλαβοῦσαν δεκαπενθήμερον ἐκκαθάρισιν ὁ συνηψισμός τῶν πράξεων ἐγένετο τοῦ μὲν Γενικοῦ Χρέους εἰς τὰ 23,30, τῶν δὲ Σιδηροδρόμων τῆς Ρωμυλίας εἰς τὰ 88 1/2, τῶν δὲ μετοχῶν τοῦ μονοπωλείου εἰς τὰ 15.35 καὶ τοῦ Ὁσμανιῆ εἰς 81,30, τὸ μὲν πρῶτον ἦτοι τὸ γενικὸν χρέος (δ' αἰετὰ) ἀνέτιμήθη ἐνταῦθα μέχρις 2 1/2, οἱ σιδηροδρόμοι μέχρις 93, τὸ Ὁσμανιῆ μέχρις 81 καὶ αἱ μετοχαὶ τοῦ μονοπωλείου μέχρι 16 1/2. Μετὰ τοιαύτην λοιπὸν ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν ὑψώσιν, ἐπόμενον ἦτο νὰ ἐπέλθῃ στασιμότης τις, ἴσως δὲ καὶ μικρὰ ὀπισθοδρομῆσις ἕνεκα πωλήσεων γενομένων πρὸς πραγματοπολῆσιν κερδῶν· ἄλλως δὲ καὶ ἡ ἀγορὰ ἡμῶν εὐρίσκεται σήμερον εἰς θέσιν διάφορον τῆς πρὸ ἐνὸς μηνός, ὅποτε ἐπεκράτουν ἰδέαι ἐκπεσμοῦ καὶ πολλαὶ ἦσαν αἱ εἰς τὰ ἀνοικτὰ πωλήσεις. Σήμερον ἐναντία ἐπικρατοῦσι πεποιθήσεις, μεγάλῃ δὲ ἐγένετο κερδοσκοπία διὰ τὸν ὑψώμον δικαιολογούμενον ἐκ τε τῆς ἐλλείψεως τίτλων καὶ ἐκ τῆς προσεγγίσεως τοῦ ἐξαμήνου τοκομεριδίου, τοῦ ὁποίου ἀποπτομένου τὴν 1 τοῦ προσεχοῦς μαρτίου, ἡ τιμὴ τοῦ Γενικοῦ χρέους ὑποδιδασθήσεται κατὰ 22 παράδες. Τὸ τοκομερίδιον τοῦτο κερδίζει ὀλόκληρον σχεδὸν ὁ ἀγοραστής, διότι ἕνεκα τῆς ἐλλείψεως τίτλων δὲν πληροῖται τόκον δεκαπενθημερίας, ἐνῷ ὁ εἰς τὰ ἀνοικτὰ πωλητὴς ζημιούται αὐτὸ ὀλόκληρον, ἐὰν δὲ ἤθελεν ἀναγκασθῇ νὰ πληρῶσῃ καὶ βαρὺ deposit, ἦτοι πρόστιμον ἐπὶ μὴ παραδόσει τίτλων, ἡ θέσις αὐτοῦ καθίσταται πολλῶ ὑποδεστέρα καὶ κινδυνωδετέρα τῆς τοῦ ἀγοραστοῦ.

Σχετικὴ βελτίωσις ἐπῆλθε καὶ εἰς τὰ Ἑλληνικὰ χρεώγραφα, ἀλλ' οὐχὶ τοιαύτη, οἷαν δικαιουταί τις νὰ προσδοκᾷ μετὰ τὴν ἐπιψηφισιν τοῦ προϋπολογισμοῦ, τὰς εὐνοϊκὰς ἐκθέσεις τῶν δύο οἰκονομολόγων, καὶ τὴν βεβαίαν σχεδὸν θεωρουμένην συνομολόγησιν τοῦ δανείου. Τὸ δάνειον τοῦτο θεωρεῖτο μὲν προχθὲς τετελεσμένον γεγονός· ἀλλὰ κατὰ νεωτέρας καὶ ἀσφαλέστερας πληροφορίας προσφέρονται μὲν εἰς τὸν κ. Τρικούπην 75 ἑκατομμύρια παρ' ἀγγλῶν κεφαλαιούχων εἰς τὴν τιμὴν 92 πρὸς 60/0, ἀλλ' ἀναβάλλει τὴν ὀριστικὴν συνομολόγησιν ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ὅτι θὰ δυνηθῇ νὰ εὕρῃ συμφωρτέρους ὄρους ἥδη, ὅποτε παρελθούσης ὀριστικῶς τῆς ἕνεκα τοῦ ζητήματος τοῦ Παναμᾶ οἰκονομικῆς κρίσεως ἐν Παρισίσις, καὶ τῆς ἐκτάκτου ἐπισυρρέουσας τῶν ἀργῶν κεφαλαίων ἀποτελούσης ἀληθῆς πλήμυνραν χρυσοῦ, ἡ συνομολόγησις ἑλληνικοῦ δανείου ἐπὶ βαρυντάτοις ὄροις ἄνευ ἐπείγουσης ἀνάγκης, ἤθελε θεωρηθῇ σφάλμα ἀνάξιον τῆς περινοίας καὶ τῆς διορατικότητος τοῦ ἐξοχωτέρου τῶν πολιτικῶν καὶ οἰκονομολόγων τῆς Ἑλλάδος.

Αἱ τιμαὶ τῶν Ἑλληνικῶν δανείων ἦσαν χθὲς τοῦ μὲν Παγίου 48 1/4, τοῦ δὲ Μονοπωλείου 56, τοῦ δὲ δανείου τοῦ 1881 50/0-64 καὶ τοῦ τοῦ 1881 62. Τὸ ἐν Ἀθήναις συνάλλαγμα διατηρεῖται εἰς τὰ 155.

Ἡ τηλεγραφικῶς πρὸ τινων ἡμερῶν διαδιδασθεῖσα ἐνταῦθα ἐξ Ἀθηνῶν εἰδῆσις περὶ διαλύσεως τῆς Πιστωτικῆς Τραπεζῆς ἐξηλέγχθη ψευδής, διότι κατὰ νεωτέρας πληροφορίας οὐ μόνον ὑφίσταται, ἀλλὰ καὶ ἐκπληροῖ τὰς ὑποχρεώσεις αὐτῆς, αἱ δὲ μετοχαὶ τῆς ὑποτιμηθεῖσαι μέχρι δραχμῶν 27 ἤρξαντο ἀνατιμῶμεναι ὁπωσοῦν, ἡ δὲ τελευταία γνωστὴ αὐτῶν τιμὴ ἦτο δραχ. 37. Ἀνατίμησις ἐγένετο καὶ εἰς τὰ Λαύρια, τὰ ὅποια χθὲς εἶχον ἐνταῦθα ἀγοραστὰς εἰς τὰ 69.

Ν. ΦΩΤΙΑΔΗΣ.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

ΤΗΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΦΙΛΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ τὰ κατὰ τὸ ἔτος 1891—1892 πεπραγμένα. Ἐν Ἀθήναις. Ἐκ τοῦ τυπογραφείου Ε. Κ. Βλαστοῦ 1892. 8ον σελ. 1—81+16+41. Τὸ τεῦχος τοῦτο ἐνέχει: πολλὰς παιδευτικὰς πληροφορίας.

Η ΔΙΑΠΑΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ, εἰκονογραφημένη. Περιούκων διὰ παιδία καὶ ἐφήβους. Ἐκδίδεται δις τοῦ μηνός ἐν Ἀθήναις. Διευθυντὴς καὶ ἐκδότης Ν. Π. Παπαδόπουλος Ὑδραῖος. Ἔτος 15ον τεῦχος 1ον. Τὸ περιοδικὸν τοῦτο ὑπὸ παιδαγωγικὴν ἐσφὴν ἐστὶ καταλλήλστατον διὰ τὰ παιδία, ἐμψυτόν εἰς τὰς τρυφεράς αὐτῶν καρδίας τὰς προσηκούσας μαρρωτικὰς ἀρχάς.

*Ὁ ἐπεύθυνος ΧΡΥΣΟΣΘΕΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ